

2008. április 24., csütörtök

22. olyan mechanizmus létrehozását javasolja, amely révén az elismert emberi jogi, valamint munkavállalói és munkaadói szervezetek intézkedés iránti kérelmeket nyújthatnak be, amelyekkel adott határidőn belül foglalkozni kell, és amelyek eredményeképpen megvalósulhat a rendelkezések folyamatos nyomon követése és felülvizsgálata a munkavállalói jogok megsértése ellen irányuló nyomás fenntartása érdekében;
23. kéri a Bizottságot, hogy terjesszen be naprakész fenntarthatósági hatásvizsgálatot, különös tekintettel azon intézkedésekre, amelyekre a bizonyos csoportokra vagy ágazatokra gyakorolt negatív hatások enyhítése érdekében lehet szükség;
24. felszólítja a Bizottságot, hogy az optimális tarifacsökkentések meghatározása céljából vegye figyelembe a kereskedelmi folyamatokban a kölcsönös liberalizáció miatt bekövetkezett változást, különös tekintettel az általános preferenciarendszerrel (GSP) járó preferenciális előnyök elvesztésére gyakorolt hatásra;
25. hangsúlyozza, hogy a szabadkereskedelmi megállapodás értelmében ösztönözni kell az EU és az ÖET-régió közötti együttműködést, különösen a fenntartható fejlődés, az éghajlatváltozás és az energiahatékonyság területén, beleértve a megújuló energiaforrásokra és a Galileo-programra vonatkozó rendelkezéseket;
26. felkéri mindkét felet, hogy vizsgálják meg a fokozottabb együttműködés lehetőségeit a jelenlegi euromediterrán partnerség keretében, különös tekintettel a közvetlen külföldi befektetésekre;

Az EP szerepe

27. úgy véli, hogy a Lisszaboni Szerződés még a tárgyalások befejezése előtt hatályba lép, ami azt jelenti, hogy a megállapodás megkötéséhez szükség lesz a Parlament hozzájárulására; felszólítja a Bizottságot, hogy a 2001. évi tárgyalási megbízást bocsássa a Parlament rendelkezésére;

*

* *

28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok, valamint az ÖET tagállamai kormányainak és parlamentjeinek, valamint az ÖET főtítkárnak.

A környezetvédelmi és a kapcsolódó politikai célokra szolgáló piaci alapú eszközökről szóló Zöld könyv

P6_TA(2008)0182

Az Európai Parlament 2008. április 24-i állásfoglalása a környezetvédelmi és a kapcsolódó politikai célokra szolgáló piaci alapú eszközökről szóló Zöld könyvről (2007/2203(INI))

(2009/C 259 E/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a környezetvédelmi és a kapcsolódó politikai célokra szolgáló piaci alapú eszközökről szóló Zöld könyvre (COM(2007)0140),
- tekintettel a brüsszeli Európai Tanács (2007. március 8–9.) elnökségi következtetéseire, ideértve az I. mellékletben szereplő, Európai energiapolitika című dokumentumot,
- tekintettel az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek „A piac felhasználása a költséghatékony környezetvédelmi politika kialakításához” című jelentésére (No 1/2006),
- tekintettel az EK-Szerződés 2. és 6. cikkére, amelyek értelmében a környezetvédelemre vonatkozó követelményeket bele kell illeszteni a közösségi politika különböző ágazataiba a környezet érdekében a gazdasági tevékenységek fenntartható fejlesztésének előmozdítása céljából,
- tekintettel az EK-Szerződés 175. cikkére,

2008. április 24., csütörtök

- tekintettel „A fenntartható fejlődés felé” – közösségi környezetvédelmi és fenntartható fejlesztési politikai és cselekvési program felülvizsgálatáról szóló, 1998. szeptember 24-i 2179/98/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel a fenntartható fejlődést célzó EU-stratégia felülvizsgálatára,
- tekintettel a hatodik környezetvédelmi cselekvési programra,
- tekintettel a városi környezetre ⁽²⁾, a hulladékok újrafeldolgozására ⁽³⁾, a természeti erőforrások fenntartható használatára ⁽⁴⁾ és a peszticidek fenntartható használatára ⁽⁵⁾ vonatkozó stratégiai programokról szóló állásfoglalásaira,
- tekintettel „A globális éghajlatváltozás 2 Celsius-fokra való csökkentése – az előttünk álló út a Bali szigeten tartandó éghajlatváltozási konferenciáig és azon túl” című, 2007. november 15-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére, valamint az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményére (A6-0040/2008),

Az Európai Unió környezetvédelmi célkitűzései és a háttér

- A. mivel az éghajlatváltozásra vonatkozó adatok energikus cselekvést tesznek szükségessé annak érdekében, hogy csökkentsék e jelenség hatásait, és mivel az Európai Tanács minimális célkitűzésként a CO₂-kibocsátás 2020-ra történő 20 %-os és 2050-re történő 60 %-os csökkentését határozta meg, továbbá mivel az Európai Tanács célkitűzésként azt határozta meg, hogy 2020-ra az energiafogyasztásban 20 % lesz a megújuló energia és 20 %-kal javítják az energiahatékonyságot;
- B. mivel a 2007. november 15-i állásfoglalásában a Parlament hangsúlyozza, hogy az iparosodott országoknak kötelezettséget kell vállalniuk arra, hogy az 1990-es szintekhez képest 2020-ra legalább 30 %-kal és 2050-re 60–80 %-kal csökkentik a CO₂-kibocsátásaikat;
- C. mivel különböző típusú szennyezések léteznek, és fennáll a természetes erőforrások kimerítésének kockázata;
- D. mivel fennáll számos növény- és állatfaj kihalásának magas kockázata, és mivel az EU azt a célt tűzte ki, hogy 2010-re meg kell állítani a biológiai sokféleség veszteségeit;
- E. mivel az EU-ban a szállításhoz, különösen az áruszállításhoz kapcsolódó forgalom egyre nagyobb mértékben nő, és ebből következően az energiafogyasztás emelkedik;
- F. mivel a piaci alapú eszközök a szennyező fizet elv végrehajtásának, továbbá szélesebb értelemben a termelés és a fogyasztás emberi egészség és a környezet szempontjából keletkező rejtett költségei költség-hatékony módon történő figyelembevételének fontos eszközeit foglalják magukba;
- G. mivel a tagállamok között jelentős eltérések vannak mind a környezetvédelmi adók (a GDP 2 és 5 %-a között), mind a piaci alapú eszközök használata terén, és a tagállamok GDP-jében öt év óta csökkent a környezetvédelmi adók aránya;
- H. mivel az energiaadók átlagosan a környezetvédelmi adók 76 %-át és a szállítási adók 21 %-át képviselik;

⁽¹⁾ HL L 275., 1998.10.10., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2006. szeptember 26-i állásfoglalása a városi környezetre vonatkozó tematikus stratégiáról (HL C 306. E, 2006.12.15., 182. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2007. február 13-i állásfoglalása a hulladékok újrafeldolgozására irányuló tematikus stratégiáról (HL C 287. E, 2007.11.29., 168. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament 2007. április 25-i állásfoglalása a természeti erőforrások fenntartható használatára vonatkozó tematikus stratégiáról (HL C 74. E, 2008.3.20., 660. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament 2007. október 24-i állásfoglalása a peszticidek fenntartható használatáról szóló tematikus stratégiáról. Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0467).

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0537.

2008. április 24., csütörtök

- I. mivel a háztartások viselik a környezetvédelmi adók nagy részét, miközben az energia- és vízfogyasztás, illetve a szállítás igénybe vétele elsősorban különböző gazdasági ágazatokban történik;
- J. mivel a környezeti szempontból káros támogatások reformja hozzájárulhat az éghajlatváltozás kezeléséhez, a fenntartható fejlődés előmozdításához és az EU nemzetközi versenyképességének fenntartásához;
- K. mivel az éghajlatváltozás globális hatásait érintő előírásoknak nem csak a növekedés és a gyártási és fogyasztási módok szétválasztásához, hanem a társadalmi-gazdasági fejlesztési modellünk megváltoztatásához is kell vezetniük;
- L. mivel a GDP jelenlegi gazdasági mutatói már nem elegendők a társadalmi, gazdasági és ökológiai valóság helyes értékeléséhez, és nem veszik figyelembe az emberi tevékenységek jelentős környezeti következményeit; mivel új környezeti mutatókat kell tekintetbe venni a létrehozott vagyon kiszámítására, amelyek célja a fent nevezett változások jobb figyelembe vétele;

A Zöld könyvre vonatkozó kritika

1. üdvözlö a szennyező fizet elvre történő utalást, de sajnálja, hogy gyenge a kapcsolat a meglévő környezetvédelem-politikai eszközök kidolgozásában és kalibrálásában, vagy nem is létezik ilyen kapcsolat; hangsúlyozza, hogy a szennyező fizet elv lehetővé teszi egy termék valódi árának meghatározását, amely magába foglalja a megtisztítás és a helyreállítás termelés okozta költségeit is, jól tudva, hogy a szennyező termelés vagy termékek költsége végül magasabb, ha az magába foglalja az összes külső költséget, mivel olcsóbb a megelőzés, mint a helyreállítás vagy a megtisztítás;
2. sajnálatát fejezi ki a piaci alapú, a termelőre, illetve a fogyasztóra összpontosító eszközök közötti különbségtétel előnyeiről szóló alapos tanulmány hiánya miatt;
3. hangsúlyozza, hogy a szennyező fizet elv nem korlátozódhat arra, hogy a költségeket a végső fogyasztóval, azaz a háztartásokkal fizetessék meg;
4. sajnálja, hogy a Zöld könyv alapvetően a légköri szennyezésre és az éghajlatváltozásra összpontosít, és alig veszi figyelembe a gyártási és forgalomba hozatali eljárások, valamint a fogyasztási módok környezetre gyakorolt egyéb negatív hatásait;
5. oszttja az Európai Bizottságnak a piaci alapú eszközök sokféleségére, valamint az adók és illetékek megkülönböztetésére vonatkozó véleményét, mivel az utóbbiak általában egy szolgáltatás vagy egy világosan meghatározott költség ellenértékéként való fizetést jelentenek; hangsúlyozza, hogy ösztönző és visszatartó erejű eszközökre is szükség van a környezet- és egészségvédelmi, valamint fenntartható fejlődési stratégiai célkitűzések megvalósítása érdekében;
6. sajnálja, hogy túl kevés szó esik a nemzetközi dimenzióról, és hogy még mindig nem vezették be a régiók és ipari ágazatok közötti aránytalanságok legnagyobb mértékű csökkentését célzó intézkedéseket;

Intézkedések

7. üdvözlö a Zöld könyvet; sürgeti a Bizottságot, hogy a környezeti károk költségeinek felmérése és a vonatkozó piaci sikertelenségek kiigazítása érdekében dolgozzon ki olyan egyértelmű stratégiát a piaci alapú eszközök használatával kapcsolatban, amely kiterjed az adózásra, az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszerének áttekintésére, a kereskedelemre és a technológiai politikákra;
8. kéri a Bizottságot, hogy a piaci alapú szabályozóeszközök alkalmazási stratégiájának kidolgozásával egyidejűleg végezzen vizsgálatot és készítsen átfogó jelentést az EU jelenleg alkalmazott környezeti szabályozóeszközök hatékonyságáról annak feltárása érdekében, hogy mely területeken lenne célszerű a jelenlegi szabályozás piaci alapú szabályozóeszközökkel való helyettesítése;
9. kéri a Bizottságot, hogy készítsen összehasonlító tanulmányt a meglévő piaci alapú eszközökről azok hatékonyságának értékelése, valamint a bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréje érdekében;

2008. április 24., csütörtök

10. kéri az Európai Uniót, hogy különböztesse meg a lakosonkénti bruttó gazdasági vagyont a nettó gazdasági, társadalmi és ökológiai vagyontól, amely a valódi fejlődés mutatója; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alaposabban tanulmányozzák azt a lehetőséget, amely szerint olyan „zöld” mutatók ⁽¹⁾ alkalmazásával mérjék az európai növekedést, amelyek számításba veszik a környezeti károk miatt elveszített vagyont;
11. elismeri, hogy a környezetvédelmi költségek teljes internalizálása lényeges előfeltétele a különböző vállalkozások közötti tisztességes verseny létrehozásának és a tiszta termelés és fogyasztás előmozdítását segítő gazdasági ösztönzők növelésének, valamint a tisztább technológiák terén az innováció támogatásának;
12. elismeri, hogy a környezetvédelmi költségek internalizálására való képtelenség a környezetet károsító tevékenységek támogatását jelenti;
13. hangsúlyozza, hogy az EU tagállamaiban a környezetet károsító támogatások nagy száma súlyosbítja a szennyezést, és súlyosan sérti a szennyező fizet elvet;

Elvek

14. hangsúlyozza, hogy a szennyező fizet elv a környezetvédelmi politika egyik pillére, ami azzal jár, hogy a külső költségeket beépítik a piaci árakba annak érdekében, hogy azok tükrözzék az előállítás tényleges költségeit, illetve az okozott környezeti és egészségi károk költségeit; megjegyzi, hogy a szennyező fizet elv alkalmazása a tagállamok többségében sok kívánnivalót hagy maga után;
15. megjegyzi, hogy a piaci alapú eszközök meghatározott célokat szolgáló eszközök széles körét ölelik fel, mint például a szennyezés csökkentését (például a CO₂-kibocsátás csökkentését) célzó kibocsátáskereskedelmi rendszerek, az árak és ezáltal a gyártók és fogyasztók magatartásának megváltoztatását célzó környezetvédelmi adók, a környezetvédelmi szolgáltatások költségeinek fedezésére szolgáló környezetvédelmi díjak, a tisztább technológiák fejlesztésére irányuló környezetvédelmi támogatások stb.;
16. elismeri, hogy a környezetvédelmi célokra szolgáló piaci alapú eszközök a környezetvédelmi célkitűzések ésszerű áron való elérésének egyik leghatékonyabb eszközt jelentik; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy ezen eszközöket ki kell egészíteni más intézkedésekkel, mint például hatékonysági előírások, kibocsátásra vonatkozó követelmények stb.;
17. megjegyzi, hogy a piaci alapú eszközöknek fontos szerepet kell játszaniuk annak az EU-célkitűzésnek az elérésében, amely arra irányul, hogy 2020-ra a megújuló energiaforrások aránya elérje az összenergiafelhasználás 20 %-át;
18. úgy véli, hogy a fenntartható fejlődés és a szénmentes gazdaság kialakítása sokféle elrettentő eszközt (például adókat, díjakat) és ösztönzőket (például kereskedelmi rendszereket) igényel.
19. hangsúlyozza, hogy az eszközkombinációk kialakítása segíti a piaci alapú eszközök optimális alkalmazását; ebben az összefüggésben úgy ítéli meg, hogy a piaci alapú eszközök nagyban hozzájárulhatnak a lisszaboni program céljainak eléréséhez;
20. úgy véli, hogy az átfogó koncepció keretében mind uniós, mind pedig nemzeti szinten elfogadott energia- és éghajlat-politikai intézkedéseket jobban össze kell hangolni a Lisszabonban és Göteborgban elfogadott célkitűzésekkel;
21. úgy ítéli meg, hogy a piaci alapú eszközök a külső hatások internalizálásának alkalmas és eredményes módját jelentik, sokkal gyakrabban kellene használni azokat, az igazgatási eszközöket azonban nem helyettesítik, csak kiegészítik;
22. hangsúlyozza, hogy a piaci alapú eszközök a környezetszennyezés és a környezetre gyakorolt negatív hatások orvoslása érdekében történő bevezetésének a környezeti eredményességen kell alapulnia; tekintetbe veszi, hogy e hatásokat kompenzálni kell az alacsony jövedelmű háztartásokat segítő olyan egyedi intézkedésekkel, mint például minimumárak, támogatások stb.; úgy véli, hogy olyan intézkedéseket is szükséges elfogadni, amelyek célja a túlzott fogyasztás büntetése;

⁽¹⁾ Környezetvédelmi mutatók vagy olyan mutatók, amelyek figyelembe veszik a környezetet, mint pl. az IBED (a tartós jólét mutatója) vagy az ISEW (a fenntartható gazdasági jólét mutatója), TPI.

2008. április 24., csütörtök

23. emlékeztet arra, hogy az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv (az energiaadóról szóló irányelv) ⁽¹⁾ rendelkezik arról, hogy bizonyos körülmények között az adóztatást teljes egészében vagy részben alternatív piaci alapú eszközök válthatják fel, beleértve főleg az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszerét;
24. különösen kiemeli a környezetvédelmi adóztatás fontos szerepét a környezetvédelmi célkitűzések elérésében;
25. úgy véli, hogy a közösségi piaci alapú eszközök nem korlátozódhatnak a kibocsátási jogok vagy a kibocsátási kvóták kereskedelmi rendszerére, és hogy más lehetséges rendszereket is számításba kell venni, így például a szénadó esetleges bevezetését a fosszilis energiáknak nyújtott támogatások csökkentésének ellentételezéseként;
26. hangsúlyozza, hogy a környezetvédelemhez kapcsolódó adókat nem lenne szabad elsősorban adóbevétel-növelő eszköznek tekinteni, hanem inkább olyan eszköznek, amellyel ésszerű áron megelőzhető a környezet bármiféle káros szennyezése vagy romlása – s amely révén növelhető a társadalom jóléte; külön kiemeli, hogy ha adókat vetnek ki olyan negatív tényezőkre, mint a környezetszennyezés, akkor azt kompenzálni szükséges a pozitív tényezőket – így a munkát – terhelő adók csökkentésével;
27. emlékeztet arra, hogy az adók terén előírt egyhangú határozathozattal szemben a Szerződések lehetővé teszik a megerősített együttműködést, és hogy létezik a nyílt koordinációs módszer; felkéri ezért a tagállamokat, hogy mindenfajta fiskális dömping megakadályozása érdekében lépjenek előre a környezetvédelmi adók terén;
28. megjegyzi, hogy a környezetvédelmi adók EU szintű összehangolása és a legjobb gyakorlati megoldások cseréje megkönnyítené a reform megvalósítását; támogatja különösen az olyan javaslatokat, amelyek lehetővé teszik a tagállamok számára héa-kulcsaik csökkentését vagy adókedvezmények nyújtását az energiahatékony termékek és az energiamegtakarító anyagok után; hangsúlyozza azonban, hogy a tagállamok maguk dönthetik el, hogy mi a legmegfelelőbb adóügyi megoldás;
29. felhívja a figyelmet a környezetvédelmi adóreform előnyeire; felhívja a tagállamokat ilyen reformok megvalósítására, többek között az energiaszegénység enyhítése, valamint a szénszegény technológiák, az energiamegtakarítás, az energiahatékony és a megújuló technológiák támogatása céljából;
30. támogatja a munkára vonatkozó nemzeti szintű adók csökkentését, de hangsúlyozza, hogy az nem kapcsolódik csupán a környezetvédelmi adók reformjához;
31. úgy véli, hogy az árak megváltoztatása a termelési és fogyasztási módok, valamint egyes szállítási módok használata befolyásolásának az eszköze, és a fogyasztókat az inkább környezetbarát szállítási módok használatára ösztönzi (például a tömegközlekedés árainak csökkentése révén); úgy véli, hogy a piaci alapú eszközök használatából fakadó minden áremelésnek előre láthatónak kell lennie, és ezek során, ha szükséges, tekintetbe kell venni a tagállamok egyedi körülményeit; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy egy ilyen intézkedés hatása korlátozott lehet az egyes ágazatok rugalmatlansága miatt, illetve egyes fogyasztói kategóriák esetében;
32. kiemeli annak szükségességét, hogy pontos adatok álljanak rendelkezésre a termékek és szolgáltatások teljes életciklusára vonatkozó környezetvédelmi és szociális költségekre vonatkozóan; felkéri a Bizottságot, hogy javasoljon módszereket e költségek felméréséhez;
33. üdvözlí az Európai Bizottság, az Európai Parlament, az OECD, a Természetvédelmi Világalap (WWF) és a Római Klub által nemrég szervezett „A GDP-n túl” című konferenciát és az ott levont lényeges következtetéseket; hangsúlyozza, hogy mennyire fontos kiegészíteni a GDP-t más mutatókkal társadalmunk jólétének és haladásának mérése céljából, különösen a gazdasági növekedésnek a légkörre és az ökoszisztémákra gyakorolt hatásait illetően;
34. úgy véli, hogy a piaci alapú eszközök hozzájárulhatnak a kutatás és az ökoinnováció előmozdításához, mivel a környezetet nem kímélő és az ökológiai előírásokat nem alkalmazó termékek és szolgáltatások adóztatása révén a termelőket arra ösztönzik, hogy végezzenek beruházásokat az energetikai téren hatékonyabb termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó kutatásokba;

⁽¹⁾ HL L 283., 2003.10.31., 51. o.

2008. április 24., csütörtök

Milyen eszközt milyen ágazat számára?

35. elismeri, hogy jelenlegi változatában a kibocsátási egységek európai kereskedelmi rendszerének hatóköre túl szűk az üvegházhatást okozó gázok számos forrásához és az érintett ágazatokhoz képest, és hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak javításokat kell végezniük ahhoz, hogy a terv harmadik szakaszában 2013-tól optimalizálják az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszerét;
36. sürgeti a Bizottságot, hogy fokozatosan csökkenő felső határok bevezetésével erősítse meg az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszerét, és terjessze ki azt minden elsődleges kibocsátóra, mivel az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésével kapcsolatban 2020-ra vonatkozó célok elérésének ez a fő eszköze;
37. hangsúlyozza ezért, hogy sürgősen szükség van a CO₂-kibocsátási kvóták közösségi kereskedelmi rendszere felülvizsgálatára annak érdekében, hogy orvosolják a kísérleti időszak alatt tapasztalt hiányosságokat, ideértve a (például a nagy áramtermelők számára) ingyenesen jutott CO₂-kvótákból fakadóan keletkezett jogosulatlan társasági nyereség felszámolását is; hangsúlyozza, hogy az Európai Unió fenntartható fejlődési stratégiája keretében a szennyező fizet elvéhez való erős ragaszkodás azzal jár, hogy az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszerét a kibocsátási jogok egészének árverésen történő értékesítésére és a kibocsátások 2020-ig 30 %-kal való csökkentésére vonatkozó közösségi célkitűzéssel összhangban megállapított plafonértékre kell alapozni; a tiszta fejlesztési mechanizmus/közös végrehajtás (CDM/JI) keretében projektek finanszírozására szánt pénzeszközök igénybevételére vonatkozó mennyiségi és minőségi korlátokat is ideértve;
38. hangsúlyozza e tekintetben, hogy a kibocsátások szükségszerű és jelentős csökkentésének költséghatékony módon történő elérése érdekében ösztönözni kell a világméretű szénpiac fejlődését;
39. úgy ítéli meg, hogy a közlekedési ágazatban a piaci alapú eszközök fokozott alkalmazása különösen lényeges az összes közlekedési mód környezeti és szociális költségeinek teljes internalizálásához; különösen úgy véli, hogy a közúti közlekedés alacsony arányú internalizálásának káros hatásai vannak az egyéb közlekedési módok – így a vasút – versenyképességére, valamint a hatékonyabb és tisztább technológiák elősegítése szempontjából;
40. örül a Bizottság azon javaslatának, hogy a légi közlekedési ágazatot foglalják bele az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszerébe, de szükségesnek tartja párhuzamos és kiegészítő intézkedések – mint például a kerozinra és a nitrogénoxidok (NO_x) kibocsátására vonatkozó adók – elfogadását annak érdekében, hogy az ágazatban szembenézzenek az éghajlatváltozás következményeivel;
41. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy 2009 előtt tegyen javaslatot jogalkotási tervre a tengeri közlekedés üvegházhatású kibocsátásainak csökkentésére vonatkozóan, mivel a tengeri közlekedésre e téren nem vonatkozik semmilyen közösségi vagy nemzetközi jogszabály;
42. azon a véleményen van, hogy az energiaadóknak az üvegházhatást okozó gázok másodlagos és kiegészítő csökkentési eszközének kell maradniuk, kizárólag az olyan kibocsátások vonatkozásában, amelyek közvetve vagy közvetlenül nem vonhatók be az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszerébe;
43. emlékeztet arra, hogy a közlekedési és az építőipari ágazatok képviselik az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszerébe nem tartozó energiaigények és CO₂-kibocsátások nagy részét;
44. úgy véli, hogy az energia adóztatásáról szóló irányelv és a nehéz-tehergépjárművekről szóló irányelv ⁽¹⁾ (Eurovignette irányelv) felülvizsgálatát együttesen és gyorsan kell elvégezni annak elkerülése érdekében, hogy az ugyanazon célt szolgáló intézkedések keresztezzék egymást, valamint azért, hogy módosítsák a környezeti adóztatást annak érdekében, hogy az a különböző gazdasági ágazatok viselkedését a környezettel szembeni felősségteljes magatartás irányába mozdítsa el, különösen a külső költségek internalizálása révén;
45. úgy gondolja, hogy valamennyi tagállamban kötelezővé kell tenni az Eurovignette irányelv alkalmazását, és módosítani kell azt annak lehetővé tétele érdekében, hogy a külső költségeket internalizálják az infrastruktúrák, különösen a közúti szállítás díjainak megszabása révén; úgy véli, hogy a forgalomnak az Eurovignette irányelv köréből kizárt utak felé való terelésének elkerülése végett az irányelvet az úthálózat egészére ki kell terjeszteni;

⁽¹⁾ A Tanács 93/89/EKG irányelve (1993. október 25.) a szárazföldi áruszállításra használt egyes járművekre vonatkozó adók tagállamok általi alkalmazásáról és az egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjakról (HL L 279., 1993.11.12., 32. o.).

2008. április 24., csütörtök

46. kifejezetten szükségesnek tartja, hogy a piaci alapú eszközök használatára megfelelőbb szabályozási elvek vonatkozzanak, valamint hogy ne létezzenek egymást átfedő és összetett eszközök; támogatja az energia adóztatásáról szóló irányelv oly módon történő módosítását, amely biztosítaná, hogy az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszerének résztvevői ne fizessenek kétszer – a kereskedelem és az adózás révén egyaránt – a kibocsátásaikért;
47. úgy véli, hogy az energiatermékek adójára vonatkozó jogszabályok felülvizsgálata keretében az ipari vagy kereskedelmi célú szállítások terén fel kellene emelni a legalacsonyabb adókulcsot; támogatja az adó differenciálását az energetikai és a közlekedési összetevőjében a CO₂-kibocsátási szint alapján;
48. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy értékeljék az energia adóztatásáról szóló irányelvben foglalt eltéréseket és adómentességeket, továbbá vizsgálják meg, hogy a jövőben milyen energiaforrást kellene mentesíteni az adó alól, betartva az irányelv hatályát és szellemét, és elejét véve annak, hogy az egyéb adózási vagy kereskedelmi rendszerek alkalmazása folytán a szereplőkre többletterhek háruljanak;
49. kéri, hogy a piaci alapú eszközöket az egész EU-ban erőteljesebben alkalmazzák általában a környezetpolitikai célkitűzések elérése és különösen a külső költségek internalizálása érdekében; eközben azonban ügyelni kell arra, hogy a tagállamok adózási ügyekben fennálló szuverenitása ne torzítsa a versenyt; ösztönzi például azt, hogy gyakrabban alkalmazzanak piaci alapú eszközöket az energiahatékonyság és az épületek hőszigetelésének támogatása céljából;
50. kéri a tagállamokat, hogy erősítsék meg ösztönző politikáikat az építőipar javára az energiaigény és a CO₂-kibocsátások csökkentésének megkönnyítése érdekében; hangsúlyozza a passzív és pozitív energiaház-tartás kialakításához nyújtott támogatásának jelentőségét;
51. javasolja, hogy a Kiotói Jegyzőkönyv mechanizmusaiából merítő és pénzügyi ösztönzésre képes kompenzációs előírásokat tegyék szabaddá a lakáságazat energiahatékonyságát, valamint a városi közlekedés szénmérlegét javító munkák finanszírozásához;

Eszközök és sajátos ágazatok

52. úgy véli, hogy a környezet számára káros támogatások reformját nem szabad a KAP-ra korlátozni; úgy véli, hogy e területen a szállítási – különösen a közúti fuvarozási – ágazat gyors és határozott cselekvést igényel; kéri a Bizottságot, hogy sürgősen nyújtson be ütemtervet a környezetre káros támogatások fokozatos, de gyors megszüntetésére vonatkozóan, összhangban a fenntartható fejlődési stratégia felülvizsgálatáról szóló európai tanácsi határozattal;
53. egyetért a Bizottsággal abban, hogy a környezeti szempontból káros támogatások megszüntetése alapvető kiegészítő intézkedést jelent, amely a fenntartható fejlődés és különösen azon célkitűzések elérésére irányul, amelyeket az EU állam- és kormányfői az integrált éghajlat-változási és energiaügyi program tekintetében hagytak jóvá;
54. azt várja a Bizottságtól, hogy a környezetvédelem érdekében nyújtott állami támogatásokra vonatkozó közösségi iránymutatások felülvizsgálata valóban vegye figyelembe a termelési, közlekedési, szállítási és fogyasztási módok megváltoztatásának szükségességét és azt, hogy csökkenteni kell a hulladékok mennyiségét;
55. emlékeztet a hulladékokra vonatkozó közösségi rendelkezésekre, de sajnálja, hogy azok nem foglalkoznak az Európai Unióban meglévő hulladék mennyiségének problémájával; felkéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondolkodjanak a hulladékok adóztatására vonatkozó jogi keretről annak érdekében, hogy megelőzzék a hulladéktermelést és középtávon csökkentsék az Unióban termelt hulladék mennyiségét;
56. örül annak, hogy a víz-keretirányelv (VKI) ⁽¹⁾ végrehajtása érdekében a piaci alapú eszközökre helyezik a hangsúlyt, és nagyon fontosnak tartja, hogy a felszíni vizek kitermeléséhez, a víz minőségének romlásához és a vízkezelő létesítményekhez kapcsolódó költségeket beépítsék a víz árába; hangsúlyozza, hogy a víz-keretirányelv referenciaként szolgálhat a környezetvédő piaci alapú eszközöknek; nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a tagállamokban való alkalmazását, és kövesse a VKI végrehajtásának közös stratégiáját, a folyók kísérleti vízgyűjtői esetében pedig adjon támogatást a legjobb gyakorlatok tanulmányozása és támogatása végett; határozottan kéri a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy helyesen hajtsák végre a keretirányelvet, és különösen annak biztosításához, hogy minden vízfogyasztót alá vessenek olyan gazdasági értékelésnek, amely kiterjed az erőforrás használatának költségeire és a környezeti költségekre is, e kritériumok különöse a vízre vonatkozó díjak meghatározására szolgálnak;

⁽¹⁾ A vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK Európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.).

2008. április 24., csütörtök

57. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vezessenek be olyan adó- vagy díjrendszert, amelynek célja az alkalmazott növényvédő szerek mennyiségének csökkentése, valamint a környezetre és az egészségre nézve kevésbé mérgező és ártalmatlan növényvédő szerek használata;

58. úgy véli, hogy a biotermékekre vonatkozó héa csökkentett kulcsának bevezetését szigorú keretek közé kell foglalni annak érdekében, hogy az valóban a fogyasztóknak kedvezzen, és olyan kiegészítő intézkedéseknek kell kísérniük, mint az ökcímke, annak érdekében, hogy lehetővé tegye a termékek könnyű összehasonlítását lehetővé tevő rendszer bevezetését;

59. elismeri a piaci alapú eszközöknek a biológiai sokféleség és az ökológiai rendszerekhez kapcsolódó szolgáltatások növelése és megőrzése, valamint a helyi jellegű környezeti problémák orvoslása érdekében történő bevezetéséhez kapcsolódó nehézségeket; felkéri a Bizottságot, hogy folytassa a biológiai sokféleség elvesztésének költségére és a piaci eszközök lehetséges használatára vonatkozó gondolkodását, miközben feltétlenül elismeri, hogy a biológiai sokféleség egy területen történő megőrzése vagy javítása nem járhat azzal, hogy a helyi hatások miatt egy másik területen a biológiai sokféleség elvész;

60. érdeklődéssel fogadja az NO_x és SO_2 kibocsátási kvóták kereskedelmi rendszereit egyes tagállamokban, mivel az efféle rendszerek képesek az ilyen típusú légszennyezés által okozott problémák lehető leginkább költséghatékony megoldására; hangsúlyozza, hogy az NO_x és SO_2 kibocsátási kvóták kereskedelmi rendszere bármiféle bevezetése során figyelembe kell venni a kibocsátások helyi körülményeit, és a rendszernek pontosan körülhatárolt földrajzi területekre kell korlátozódnia;

61. kéri a Bizottságot, hogy a kezdeményezéseiben írja elő a tagállamok által elfogadott azon jelenlegi mechanizmusok fenntartását, amelyek a megújuló energiák fejlesztésének támogatására irányulnak; úgy véli, hogy a bioüzemanyagokkal kapcsolatos pénzügyi ösztönzők odaítélése előtt kiegészítő fejlesztéseket kell előírni annak meghatározásához, hogy a környezetvédelem szempontjából azokat fenntartható módon állítják-e elő;

62. hangsúlyozza, hogy a piaci alapú eszközöket úgy kellene megtervezni, hogy ne veszélyeztessék a nemzetközi versenynek kitett iparágak – így az intenzív energiaigényű iparágak – versenyképességét, annak érdekében, hogy elkerüljék a behozatal során fellépő értékesítési veszteséget („szivárgás”), valamint a termelés esetleges kihelyezését és ennek következtében az Európai Unión kívüli környezeti hatásokat is;

63. kéri a Bizottságot, hogy készítsen megvalósíthatósági tanulmányt egy „ CO_2 -kártyának” személyek és kkv-k részére történő bevezetéséről, amely kártyán feltüntetné az energiafogyasztást és a kibocsátott üvegházhatású gázok mennyiségét;

64. üdvözlő, hogy az adózás és a kibocsátás-kereskedelmi rendszerek mellett új pénzügyi eszközök vannak kialakulóban, nevezetesen az egyre nagyobb mértékben rendelkezésre álló zöld/etikai beruházások, például az zöld kötvények, amelyek fokozzák a tudatosságot és piaci alternatívákat teremtenek a befektetők számára;

65. elismeri a kockázati tőke-társaságok és a magántőke-társaságok támogató szerepét az alacsony szén technológiákba való befektetések terén;

A nemzetközi dimenzió

66. megállapítja, hogy az európai gazdaságok a forgalmazott környezeti áruk világpiacán több mint 35 %-os részesedéssel rendelkeznek, és ezért az európai vállalatok jó helyzetben vannak ahhoz, hogy előnyhöz jussanak a globális zöld gazdaságban, ami legalább részben kompenzálja a GDP-re gyakorolt hatást;

67. támogatja egy kiigazítási eszköz létrehozását a határokon annak érdekében, hogy különösen elkerüljék az esetleges „szénszivárgásokat”, amelyek alááshatják a CO_2 -kibocsátás csökkentésére vonatkozó kötelezettséget, és elérjék az Unió versenyképességének megőrzésére vonatkozó célkitűzéseket; felkéri a Bizottságot, hogy egy ilyen eszköz esetleges elfogadásáról szóló, az Európai Parlament számára készített jelentésében támaszkodjon az egyes tagállamokban készült tanulmányokra; hangsúlyozza azonban, hogy csak abban az esetben kéne bevezetni a határokon kiigazító eszközöket, ha nemzetközi szinten nem sikerülne megállapodni a CO_2 -kibocsátás kötelező csökkentéséről;

2008. április 24., csütörtök

68. úgy véli, hogy a nemzetközi szintű elfogadás miatt ezen eszköznek figyelembe kellene vennie a rendelkezésre álló legjobb technikákat, és jóindulatúnak kell maradnia a harmadik országokkal, különösen a fejlődő országokkal szemben;

69. elismeri, hogy a versenynek kitett valamennyi ágazatra kiterjedő kötelező érvényű nemzetközi referenciaértékeket és kötelezettségvállalásokat előnyben kellene részesíteni a kereskedelmi partnerek közötti torzítások kompenzálására alkalmazott vámügyi kiigazítások esetleges elfogadásával szemben;

*

* *

70. utasítja az elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

A nemzetközi beszámoló-készítési szabványok és az IASB irányítása

P6_TA(2008)0183

Az Európai Parlament 2008. április 24-i állásfoglalása a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardokról (IFRS) és a Nemzetközi Számviteli Standard Testület (IASB) irányításáról (2006/2248(INI))

(2009/C 259 E/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról szóló, 2002. július 19-i 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a társasági jog terén az utóbbi időben tapasztalható fejleményekről és a jövőbeli kilátásokról szóló, 2006. július 4-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Nemzetközi Pénzügyi Beszámolási Standardok (IFRS) és a harmadik országok nemzeti, általánosan elfogadott számviteli alapelvei (GAAP) közötti közelítésről szóló, az Európai Értékpapír Bizottsághoz (EÉB) és a Parlamenthez intézett első európai bizottsági jelentésre,
- tekintettel az IASB (Nemzetközi Számviteli Standard Testület) és a Nemzetközi Számviteli Standard Bizottság Alapítvány (IASCF) irányítási fejleményeiről szóló 2007. júliusi bizottsági munkadokumentumra,
- tekintettel az IASB irányításának és finanszírozásának kérdéseiről szóló 2007. július 10-i és a számviteli szabványokról és az IASB finanszírozásáról szóló 2006. július 11-i gazdasági és pénzügyi tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az EKB 2006. december 19-i jelentésére, amelynek címe „A számviteli standardok pénzügyi stabilitási szempontból történő értékelése”,
- tekintettel az Európai Pénzügyi Beszámolási Tanácsadó Csoportnak (EFRAG) a kis és középvállalatok IFRS-éről szóló véleménytervezetéről az IASB részére,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság elnöke által az Európai Bizottsághoz intézett, az Egyesült Államok Értékpapír- és Tőzsdebizottságával (SEC) és az Egyesült Államok kongresszusa társbizottságainak elnökeivel folytatott konzultációra válaszul küldött, 2007. október 3-i levelekre,

⁽¹⁾ HL L 243., 2002.9.11., 1. o.

⁽²⁾ HL C 303. E, 2006.12.13., 114. o.